

Č. j./Sp. zn./Typ
MD-37341/2026-910/4
MD/37341/2026/910

Veřejná vyhláška R O Z H O D N U T Í

Ministerstvo dopravy, Odbor infrastruktury, jako příslušný nadřízený správní orgán dle ustanovení § 330 odst. 1 a 3 zákona č. 283/2021 Sb., stavební zákon, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „NStZ“), ve spojení se skutečností, že čl. LXXIX bod 1. věta první zákona č. 284/2021 Sb., který zrušil § 2e zákona č. 416/2009 Sb., o urychlení výstavby dopravní, vodní a energetické infrastruktury a infrastruktury elektronických komunikací (ve znění do 31.12.2023) (dále jen „liniový zákon“), byl, stejně jako jiná přechodná ustanovení tohoto zákona, nepřímo novelizovaný čl. I body 404. a 405. zákona č. 152/2023 Sb., a ve spojení s ustanovením § 178 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), **rozhodlo o odvolání účastníků řízení Miloše Bělohradského, nám. Padlých 7, 164 00 Praha 6 - Nebušice, Jaroslava Tomka, V Uličkách 194, 164 00 Praha 6 - Nebušice, Jiřího Tomka, Čičovice č.p. 60, 252 68 Čičovice, (dále též „odvolatelé“), proti rozhodnutí o umístění stavby – územní rozhodnutí ze dne 09.04.2026 vydanému Magistrátem hlavního města Prahy, (dále též „MHMP či stavební úřad“) pod č. j. MHMP 178620/2026 sp. zn. S-MHMP 2401745/2022 na umístění stavby označené „D7 MÚK Aviatická – MÚK Ruzyně, v úseku I/7 mezi MÚK Aviatická a MÚK Ruzyně“, takto:**

Odvolání účastníků řízení: Miloše Bělohradského, nám. Padlých 7, 164 00 Praha 6 - Nebušice, Jaroslava Tomka, V Uličkách 194, 164 00 Praha 6 - Nebušice, Jiřího Tomka, Čičovice č.p. 60, 252 68 Čičovice, **proti rozhodnutí o umístění stavby – územní rozhodnutí ze dne 09.04.2026 vydanému Magistrátem hlavního města Prahy, (dále též „MHMP či stavební úřad“) pod č. j. MHMP 178620/2026 sp. zn. S-MHMP 2401745/2022 na umístění stavby označené „D7 MÚK Aviatická – MÚK Ruzyně, v úseku I/7 mezi MÚK Aviatická a MÚK Ruzyně“ se podle § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „správní řád“)**

z a m í t a j í

a rozhodnutí o umístění stavby – územní rozhodnutí ze dne 09.04.2026 vydané Magistrátem hlavního města Prahy, (dále též „MHMP či stavební úřad“) pod č. j. MHMP 178620/2026, sp. zn. S-MHMP 2401745/2022 na umístění stavby označené „D7 MÚK Aviatická – MÚK Ruzyně, v úseku I/7 mezi MÚK Aviatická a MÚK Ruzyně“ na podkladě žádosti o vydání územního rozhodnutí, kterou dne 22.12.2022 podalo Ředitelství silnic a dálnic s. p., Čerčanská 2023/12, 140 00 Praha 4, IČO 65993390, které zastupuje společnost AFŘY CZ s.r.o., Magistrů 1275/13, 147 14 Praha 4, IČO 45306605, (dále jen „stavebník“) **se** podle § 90 odst. 5 správního řádu

p o t v r z u j e.

Účastníci řízení podle ustanovení § 27 odst. 1 správního řádu:

Ministerstvo dopravy zde ve výroku rozhodnutí odkazuje na seznam hlavních účastníků uvedený v rozdělovníku tohoto rozhodnutí níže v textu. Takový postup je podpořen závěrem č. 35 ze zasedání poradního sboru ministra vnitra ke správnímu řádu ze dne 12.06.2006.

Odůvodnění:

Ministerstvo dopravy, Odbor infrastruktury, (dále též „ministerstvo“) obdrželo výše uvedené odvolání s předkladem a spisem od MHMP. V tomto smyslu se toto územní řízení, (i ve fázi odvolacího řízení), dokončí podle dosavadních právních předpisů včetně věcné příslušnosti Ministerstva dopravy. K uvedenému se vztahují přechodná ustanovení NStZ viz výše ve výroku tohoto rozhodnutí.

Přípustnost a včasnost podaného odvolání

Těžiště otázky přípustnosti podání odvolání spočívá ve správném vymezení účastníků řízení ve společném řízení, kterým se umísťuje a povoluje stavba podle stavebního zákona. Účastníci tohoto územního řízení jsou vymezeni v ustanovení § 85 stavebního zákona, zák. č. 183/2006 Sb., ve znění pozdějších předpisů (platnost do 31.12.2023, dále jen „stavební zákon“), kde je uvedeno, že:

„... (1) Účastníky územního řízení jsou

a) žadatel,

b) obec, na jejímž území má být požadovaný záměr uskutečněn.

(2) Účastníky územního řízení dále jsou

a) vlastník pozemku nebo stavby, na kterých má být požadovaný záměr uskutečněn, není-li sám žadatelem, nebo ten, kdo má jiné věcné právo k tomuto pozemku nebo stavbě,

b) osoby, jejichž vlastnické nebo jiné věcné právo k sousedním stavbám anebo sousedním pozemkům nebo stavbám na nich může být územním rozhodnutím přímo dotčeno. ...“.

Odvolatelé se ve svém odvolání odvolávají proti Rozhodnutí. Odvolatelé jsou účastníci řízení jakožto vlastníci pozemků přímo dotčených stavbou, jedná se o pozemky parcelní č. 1003/1 a 1003/2 v katastrálním území Nebušice, jedná se tedy o přípustné odvolání. Odvolatelům bylo Rozhodnutí ze dne 9. 4. 2026 doručeno veřejnou vyhláškou na úřední desce MHMP dne 27.04.2026. Lhůta pro podání odvolání byla 12.05.2026. Dne 28.04.2026 byla odvolání odeslána datovými zprávami. Odvolání jsou tedy včasná.

Obecné zhodnocení uplatňování námitek v územním řízení – koncentrace řízení

Ministerstvo dopravy (dále jen „ministerstvo“) zde musí upozornit na ustanovení § 87 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, ve znění rozhodném pro projednávanou věc (dále jen „stavební zákon“), který měl platnost do 31.12.2023, které upravuje úkony při zahájení územního řízení:

„... (1) Stavební úřad oznámí zahájení územního řízení a k projednání žádosti nařídí ústní jednání, a je-li to účelné, spojí jej s ohledáním na místě; oznámení o konání ústního jednání se doručí nejméně 15 dnů předem. Stavební úřad může upustit od ústního jednání, jsou-li mu dobře známy poměry v území a žádost poskytuje dostatečný podklad pro posouzení záměru. Upustí-li stavební úřad od ústního jednání, stanoví lhůtu, do kdy mohou účastníci řízení uplatnit námitky a dotčené orgány závazná stanoviska; tato lhůta nesmí být kratší než 15 dnů. Oznámení o zahájení územního řízení a další úkony v řízení se doručují účastníkům řízení a dotčeným orgánům jednotlivě, nejde-li o řízení s velkým počtem účastníků; v řízení s velkým počtem účastníků se oznámení o zahájení řízení a další úkony v řízení doručují postupem podle § 144 odst. 6 správního řádu, dotčeným orgánům a obci, která je účastníkem řízení podle § 85 odst. 1 písm. b), se doručuje jednotlivě; účastníky řízení podle § 27 odst. 1 správního řádu jsou vždy účastníci řízení podle § 85 odst. 1 písm. a) a § 85 odst. 2 písm. a).

(2) V případech záměrů, pro které je vyžadováno závazné stanovisko k posouzení vlivů provedení záměru na životní prostředí, může stavební úřad nařídít k projednání žádosti veřejné ústní jednání.

V případech záměrů umístovaných v území, ve kterém nebyl vydán územní plán, nařídí stavební úřad veřejné ústní jednání vždy. Pro doručování oznámení o zahájení územního řízení a dalších úkonů v řízení se použije odstavec 1 obdobně; konání veřejného ústního jednání se oznamuje veřejnosti veřejnou vyhláškou, která musí být vyvěšena nejméně 30 dnů předem. Po tuto dobu musí stavební úřad umožnit každému nahlédnout do podkladů pro vydání rozhodnutí. Žadatel zajistí, aby informace o jeho záměru a o tom, že podal žádost o vydání územního rozhodnutí, byla bezodkladně poté, co bylo oznámeno zahájení územního řízení a nařízeno veřejné ústní jednání, vyvěšena na místě určeném stavebním úřadem v oznámení, a to do doby konání veřejného ústního jednání. Informace obsahuje údaje o žadateli, o předmětu územního řízení a o veřejném ústním jednání. Součástí informace je grafické vyjádření záměru, popřípadě jiný podklad, z něhož lze usuzovat na architektonickou a urbanistickou podobu záměru a na jeho vliv na okolí. Pokud žadatel uvedenou povinnost nesplní, stavební úřad nařídí opakované veřejné ústní jednání, pokud mělo porušení této povinnosti žadatele za následek zkrácení práv účastníků územního řízení. V případě, že se neprokáže opak, má se za to, že žadatel povinnost vyvěšení informace splnil.

(3) U záměrů zasahujících do území několika obcí se v řízení s velkým počtem účastníků oznámení o zahájení řízení a další úkony v řízení doručují vždy veřejnou vyhláškou podle § 25 odst. 3 správního řádu; jednotlivě se doručuje dotčeným orgánům a účastníkům řízení podle § 85 odst. 1 a 2 písm. a). Účastníci řízení podle § 85 odst. 2 písm. b) se v oznámení o zahájení řízení a v dalších úkonech v řízení doručovaných veřejnou vyhláškou identifikují označením pozemků a staveb evidovaných v katastru nemovitostí dotčených vlivem záměru. ...“

Uplatnění námitek v řízení

Stavební zákon v ustanovení § 89 (platnost do 31.12.2023) upravuje, jaké námitky, závazná stanoviska a stanoviska lze v územním řízení uplatňovat:

„... (1) Závazná stanoviska, která mohou dotčené orgány uplatňovat podle § 4 odst. 4, a **námitky účastníků řízení** a připomínky veřejnosti musí být uplatněny nejpozději při ústním jednání, případně při veřejném ústním jednání, při kterém musí být nejpozději uplatněny také

*připomínky veřejnosti; jinak se k nim nepřihlíží. Jestliže dojde k upuštění od ústního jednání, musí být závazná stanoviska dotčených orgánů podle § 4 odst. 4 a **námítky účastníků řízení a připomínky veřejnosti uplatněny ve stanovené lhůtě; jinak se k nim nepřihlíží.***

*(2) K závazným stanoviskům a námitkám k věci, o kterých bylo rozhodnuto při vydání územně plánovací dokumentace, **se nepřihlíží.***

(3) Účastník řízení ve svých námitkách uvede skutečnosti, které zakládají jeho postavení jako účastníka řízení, a důvody podání námitek; k námitkám, které překračují rozsah stanovený v odstavci 4, se nepřihlíží.

(4) Obec uplatňuje v územním řízení námitky k ochraně zájmů obce a zájmů občanů obce. Osoba, která může být účastníkem řízení podle § 85 odst. 2 písm. a) a b), může uplatňovat námitky proti projednávanému záměru v rozsahu, jakým může být její právo přímo dotčeno. Osoba, která je účastníkem řízení podle zvláštního právního předpisu, může v územním řízení uplatňovat námitky, pouze v rozsahu, v jakém je projednávaným záměrem dotčen veřejný zájem, jehož ochranou se podle zvláštního právního předpisu zabývá. K námitkám, které nesplňují uvedené požadavky, se nepřihlíží.

(5) O podmínkách pro uplatňování námitek podle odstavců 1 až 4 musí být účastníci řízení poučeni v oznámení o zahájení řízení.

(6) Námitku, o které nedošlo k dohodě mezi účastníky řízení, stavební úřad posoudí na základě obecných požadavků na výstavbu, závazných stanovisek, popřípadě rozhodnutí dotčených orgánů nebo technických norem, pokud taková námitka nepřesahuje rozsah jeho působnosti. Nedošlo-li k dohodě o námitce občanskoprávní povahy, stavební úřad si o ní učiní úsudek a rozhodne ve věci; to neplatí v případě námitek týkajících se existence nebo rozsahu vlastnických nebo jiných věcných práv. ...“

Pokud se tedy námitky účastníků řízení odchýlí od výše uvedených parametrů citovaných ze stavebního zákona, nemůže jim být v daném územním řízení následně vyhověno. Od těchto parametrů se nemůžou správní orgány, stavební úřad a odvolací správní orgán, odchýlit, a to pak zejména ve spojení s dalšími zákonnými ustanoveními, jako např. § 184a odst. 3 stavebního zákona (platnost do 31.12.2023), kde je uvedeno, že: „... Souhlas se nedokládá, je-li pro získání potřebných práv k pozemku nebo stavbě pro požadovaný stavební záměr nebo opatření stanoven účel vyvlastnění zákonem. ...“.

Odvolací přezkum

Podle § 89 odst. 2 správního řádu odvolací správní orgán přezkoumává soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy. Správnost napadeného rozhodnutí přezkoumává jen v rozsahu námitek uvedených v odvolání, jinak jen tehdy, vyžaduje-li to veřejný zájem. K vadám řízení, o nichž nelze mít důvodně za to, že mohly mít vliv na soulad napadeného rozhodnutí s právními předpisy, popřípadě na jeho správnost, se nepřihlíží; tímto ustanovením není dotčeno právo na náhradu škody způsobené nesprávným úředním postupem.

Ministerstvo dopravy dále z předběžné opatrnosti uvádí níže obecně svůj názor vycházející ze správní úvahy a podložený stavebně správní a soudní praxí ve vztahu k zásahu do vlastnických práv účastníků řízení:

„... Přiměřenost a nezbytnost zásahu do vlastnických práv je otázkou relevantní pro vyvlastňovací řízení [§ 4 odst. 1 zákona č. 184/2006 Sb., o odnětí nebo omezení vlastnického

práva k pozemku nebo ke stavbě (zákon o vyvlastnění), ve znění pozdějších předpisů]. V územním řízení se zkoumá „pouze“ obecná předběžná otázka, zda lze pozemek nebo stavbu teoreticky vyvlastnit (srov. např. rozsudky NSS č. j. 10 As 294/2016-29 ze dne 02.03.2017, č. j. 6 As 231/2016-40 ze dne 22.03.2017 nebo č. j. 2 As 21/2016-83 ze dne 26.07.2016). Úkolem stavebních úřadů v územním řízení je posouzení veřejné prospěšnosti stavby, nikoliv posuzování přiměřenosti (nezbytnosti) rozsahu navržených trvalých záborů a převažujícího veřejného zájmu nad soukromými zájmy, vyhovuje-li záměr požadavkům § 90 odst. 1 NStZ. Řízení o prodloužení platnosti územního rozhodnutí je typem územního řízení.

Tento názor nedávno opět stvrdil NSS v kauze, ve které bylo ministerstvo žalovaným a ve které tamější žalobce v procesní obraně předkládal své velmi konkrétní představy o možnostech alternativního umístění stavby (rozsudek NSS č. j. 8 As 275/2023-86 ze dne 22.02.2024, rozsudek Krajského soudu v Ostravě č. j. 39 A 7/2023-92 ze dne 22.11.2023). Pro koncepční nástroje územního plánování platí, že nelze vyhovět všem a územně plánovací dokumentace je výsledkem vážení více (mnoha) veřejných i soukromých zájmů, které mohou být nekompatibilní až absolutně protichůdné (z mnohých vizte např. rozsudek NSS č. j. 9 As 226/2023 ze dne 01.02.2024, odst. [38]).

Pro územní rozhodování jako realizační nástroj územního plánování stěží může platit jiný princip, neboť rozhodnutí o umístění stavby územně stabilizuje konkrétní řešení stavby v plochách, které k tomu vymezily územní samosprávné celky v koncepčních fázích územního plánování. Pokud tedy platí pro vymezování ploch a stanovování podmínek jejich využití, že nelze vyhovět všem, logicky to musí platit i pro realizační fázi územního plánování – pro územní rozhodování, které v těchto plochách „už jen“ řeší umístění konkrétní stavby.

Vymezený koridor veřejně prospěšné stavby tedy není jen pro hlavní stavbu, ale také pro výše uvedené související stavby, proto jde v celé lokalitě o stavební objekty, pro které existuje účel vyvlastnění podle tudíž DESU neměl důvod vyžadovat po ŘSD souhlas se stavbou podle ustanovení § 187 – souhlas vlastníka odst. 5 NStZ, který zní: „... (5) Souhlas není potřeba, je-li pro získání potřebných práv k pozemku nebo stavbě pro záměr stanoven zákonem účel vyvlastnění. ...“.

K omezení vlastnických práv je ve stavebním zákoně ustanovení § 184a odst. 3 (platnost do 31.12.2023), kde je uvedeno, že:

„... Souhlas se nedokládá, je-li pro získání potřebných práv k pozemku nebo stavbě pro požadovaný stavební záměr nebo opatření stanoven účel vyvlastnění zákonem. ...“

Obdobně je k omezení vlastnických práv v NStZ uvedeno v jeho ustanovení § 187 – souhlas vlastníka, že:

„... (5) Souhlas není potřeba, je-li pro získání potřebných práv k pozemku nebo stavbě pro záměr stanoven zákonem účel vyvlastnění. ...“.

Tedy stará i nová úprava stavebního práva předpokládala a nadále předpokládá možnost „vyvlastnění“ u staveb, kde je tak stanoveno zákonem, obecně se jedná o veřejně prospěšné stavby, obvykle dopravní či energetické infrastruktury.

Zásady územního rozvoje jsou samostatně (bez vlivu zpřesňujících územních plánů) závazné pro rozhodování v území (§ 90 stavebního zákona).

V § 90 - Posuzování záměru žadatele, je uvedeno následující:

„... (1) V územním řízení stavební úřad posuzuje, zda je záměr žadatele v souladu s požadavky

- a) tohoto zákona a jeho prováděcích právních předpisů, zejména s obecnými požadavky na využívání území,
- b) na veřejnou dopravní nebo technickou infrastrukturu k možnosti a způsobu napojení nebo k podmínkám dotčených ochranných a bezpečnostních pásem,
- c) zvláštních právních předpisů a se závaznými stanovisky, popřípadě s rozhodnutími dotčených orgánů podle zvláštních právních předpisů⁴⁾ nebo tohoto zákona, popřípadě s výsledkem řešení rozporů.

(2) Stavební úřad posuzuje soulad s územně plánovací dokumentací a s cíli a úkoly územního plánování u stavebních záměrů, pro které se nevydává závazné stanovisko podle § 96b; stavební úřad ověří rovněž účinky budoucího užívání stavby, jde-li o stavby, které lze provést bez stavebního povolení nebo souhlasu s provedením ohlášeného stavebního záměru. ...“.

Posouzení správního spisu a správních aktů vydaných Magistrátem hlavního města Prahy

Ministerstvo prostudovalo předložený spis a neshledalo v jeho vedení, jednotlivých úkonech žádné chyby, které by vyžadovaly nějaké dozorčí úkony ze strany ministerstva jakožto nadřízeného správního orgánu. Písemnosti obsažené ve spise, ať už jde o oznámení zahájení řízení ze dne 18.06.2025 č. j. MHMP 85605/2025, či napadené rozhodnutí ze dne 09.04.2026 č. j. MHMP 178620/2026, odpovídají svým obsahem (popisem stavby, poučením, odůvodněním) ustálené stavebně správní a soudní praxi a dostupné judikatuře. Tedy ministerstvo neshledalo žádného důvodu pro zrušení uvedeného rozhodnutí. Podklady doložené žadatelem / stavebníkem pak splňovaly zákonná ustanovení viz § 86 stavebního zákona, co do obsahu, rozsahu a podrobnosti. K podanému odvolání se vyjádřil přípisem stavebník skrze svého zástupce AFRY ze dne 06.05.2026 č.j. OP0378/2026.

Vypořádání podaných námitek do řízení je uvedeno na str. 69-72 napadeného rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy. Jejich obsah, věcnost a závěry shledává ministerstvo jako správné a podložené podklady ve spise.

Vypořádání odvolacích námitek

Obecně k námitce týkající se aplikace § 184a odst. 3 stavebního zákona, nedoložení souhlasu vlastníka a neprovedení vyvlastňovacího řízení:

Odvolatelé namítají, že správní orgán prvního stupně nedostatečně vypořádal námitku týkající se aplikace § 184a odst. 3 stavebního zákona, neboť podle jeho názoru pouze odkázal na uvedené ustanovení, aniž by vysvětlil důvody jeho použití, a aniž by posoudil splnění podmínek zákona č. 184/2006 Sb., o odnětí nebo omezení vlastnického práva k pozemku nebo ke stavbě (dále jen „zákon o vyvlastnění“). Odvolatelé dále poukazují na možnost jiného trasování plynovodu přes pozemky ve vlastnictví obce, zpochybňují účelnost zásobování dotčené oblasti plynem, namítají, že nebylo přistoupeno k vyvlastnění již v přípravné fázi záměru, a poukazují rovněž na svoji nabídku na odkup části pozemku.

Odvolací správní orgán těmto námitkám nepřisvědčil.

Předně je třeba upřesnit právní význam § 184a odst. 3 stavebního zákona. Podle tohoto ustanovení se souhlas vlastníka pozemku nebo stavby nedokládá, je-li pro získání potřebných práv k pozemku nebo stavbě pro požadovaný stavební záměr nebo opatření stanoven účel vyvlastnění zákonem. Pro aplikaci tohoto ustanovení tedy není podmínkou, aby již bylo zahájeno či dokonce pravomocně skončeno vyvlastňovací řízení, ani aby stavební úřad sám zkoumal všechny

jednotlivé podmínky, za nichž by následně bylo možné konkrétní právo k dotčenému pozemku vyvlastnit.

Ustanovení § 184a odst. 3 stavebního zákona nelze chápat jako pouhý blanketní odkaz na zákon o vyvlastnění v tom smyslu, jak dovozuje odvolatel. Jeho účelem je stanovit výjimku z obecné povinnosti žadatele doložit souhlas vlastníka podle § 184a odst. 1 stavebního zákona. Rozhodující je existence zákonem stanoveného účelu vyvlastnění pro konkrétní druh stavebního záměru. Samotný zákon o vyvlastnění následně upravuje obecné podmínky, rozsah a postup při vyvlastnění; vlastní účel vyvlastnění však může být založen zvláštním zákonem, v projednávaném případě zejména zákonem č. 458/2000 Sb., energetickým zákonem.

Pokud je předmětný nízkotlaký plynovod součástí distribuční soustavy ve smyslu energetického zákona, je zákonný účel vyvlastnění dán právě tímto zákonem. Distribuční soustava v plynárenství zahrnuje mimo jiné soubor vysokotlakých, středotlakých a nízkotlakých plynovodů a energetický zákon současně stanoví, že distribuce plynu se uskutečňuje ve veřejném zájmu. Pro stavbu, která je součástí distribuční soustavy, zákon připouští vyvlastnění potřebných práv k pozemku podle zákona o vyvlastnění. Provozovateli distribuční soustavy současně § 59 energetického zákona umožňuje zřizovat a provozovat na cizích nemovitostech plynárenská zařízení a upravuje způsob získání odpovídajícího věcného práva k dotčené nemovitosti. Tyto závěry odpovídají rovněž judikatuře Nejvyššího správního soudu vztahující se přímo k plynárenským distribučním zařízením, zejména rozsudku č. j. 8 As 187/2016-51.

Pro aplikaci § 184a odst. 3 stavebního zákona tedy postačovalo zjistit, že projednávaný záměr je takovým stavebním záměrem, pro který právní řád stanoví možnost získat potřebné právo k pozemku vyvlastněním. Nebylo úkolem stavebního úřadu současně rozhodovat, zda jsou v konkrétním případě již naplněny všechny podmínky vyvlastnění stanovené zákonem č. 184/2006 Sb.

Takový výklad je ustáleně zastáván Nejvyšším správním soudem. Ten například v rozsudku č. j. 10 As 460/2021-59 výslovně dovodil, že otázka prokázání veřejného zájmu na realizaci stavby, posouzení nezbytného rozsahu vyvlastnění nebo hodnocení předchozího jednání o uzavření smlouvy o získání práv k pozemku jsou otázkami náležejícími do samostatného vyvlastňovacího řízení. Pro účely stavebního řízení je podstatné, zda zákon pro získání potřebných práv k pozemku pro požadovaný záměr stanoví účel vyvlastnění. Stejný princip Nejvyšší správní soud opakovaně potvrzuje i v další judikatuře.

Odvolatelé proto směřují dvě samostatné právní roviny, a to veřejnoprávní povolení stavebního záměru na straně jedné a získání soukromoprávního či jiného věcného titulu k dotčenému pozemku na straně druhé. Stavební povolení ani jiné povolení vydané podle stavebního zákona samo o sobě nezakládá stavebníkovi právo realizovat stavbu na cizím pozemku bez příslušného majetkoprávního titulu. Výjimka podle § 184a odst. 3 stavebního zákona pouze znamená, že existence takového titulu, resp. souhlas vlastníka, nemusí být za stanovených podmínek doloženy již jako podklad pro vydání povolení podle stavebního zákona.

Tento závěr vyplývá rovněž z rozsudku Nejvyššího správního soudu č. j. 1 As 93/2018-36, podle něhož možnost vydat veřejnoprávní rozhodnutí bez souhlasu vlastníka neznámá, že je stavebník současně oprávněn stavbu na cizím pozemku realizovat bez majetkoprávního titulu. Potřebné právo musí stavebník získat následně buď dohodou s vlastníkem, nebo, jsou-li splněny zákonné podmínky, rozhodnutím vyvlastňovacího úřadu.

Z tohoto důvodu není důvodná ani námitka odvolatele, že vyvlastňovací postup měl být proveden již v přípravné fázi záměru. Takové pořadí jednotlivých řízení z § 184a odst. 3 stavebního zákona nevyplývá. Naopak smyslem uvedeného ustanovení je právě umožnit projednání

a veřejnoprávní povolení záměru bez toho, aby byl již v této fázi definitivně vypořádán soukromoprávní vztah ke každému dotčenému pozemku. Teprve nebude-li potřebné právo získáno dohodou, může být za splnění zákonných předpokladů předmětem samostatného vyvlastňovacího řízení.

V tomto samostatném řízení bude případně na vyvlastňovacím úřadu, aby posoudil podmínky vyplývající ze zákona o vyvlastnění, zejména subsidiaritu vyvlastnění, jeho nezbytný rozsah, proporcionalitu zásahu do vlastnického práva, splnění požadavků na předchozí pokus o smluvní získání potřebného práva a další zákonem stanovené předpoklady. Posouzení těchto otázek nelze předjímat v řízení vedeném podle stavebního zákona.

Obdobně nemůže být důvodem pro nepoužití § 184a odst. 3 stavebního zákona samotné tvrzení odvolatele, podle něhož by bylo možné potrubí vést o několik metrů dále přes pozemek ve vlastnictví obce. Samotná existence jiné, z hlediska vlastnických vztahů pro stavebníka potenciálně jednodušší varianty neznámá, že pro povolenou trasu přestává existovat zákonem stanovený účel vyvlastnění. Ustanovení § 184a odst. 3 nestanoví jako podmínku svého použití povinnost stavebního úřadu prokazovat, že neexistuje jakákoli jiná technicky myslitelná trasa, která by nezasahovala do soukromého vlastnictví.

Pokud odvolatelé zamýšlí uvedenou argumentací zpochybnit nezbytnost omezení svého vlastnického práva, jde svou podstatou o argumentaci vztahující se především k proporcionalitě případného vyvlastnění. V takovém řízení lze posuzovat, zda je nucený zásah do vlastnického práva v požadovaném rozsahu skutečně nezbytný a zda veřejný zájem převažuje nad zachováním dosavadních práv vlastníka. Tato otázka však není totožná s otázkou, kterou stavební úřad řeší při aplikaci § 184a odst. 3 stavebního zákona.

Za důvodnou nelze považovat ani námitku, že plynovod je veden do oblasti, která není určena k trvalému bydlení. Zákon nepodmiňuje veřejný zájem na distribuci plynu tím, že distribuční soustava musí sloužit výlučně nemovitostem určeným k trvalému bydlení. Energetický zákon spojuje veřejný zájem s distribucí plynu a se zřizováním a provozováním distribuční soustavy jako takové. Skutečnost, že některé zásobované objekty či území mohou být určeny například k rekreaci, proto sama o sobě nevylučuje aplikaci § 184a odst. 3 stavebního zákona. Rozhodující je charakter konkrétního plynovodu jako součásti distribuční soustavy a jeho účel, nikoli forma bydlení v jednotlivých zásobovaných objektech.

Odvolací správní orgán nepřisvědčil ani argumentu založenému na tom, že odvolatel nabízel odkup potřebné části svého pozemku. Z energetického zákona vyplývá, že pro zřizování a provozování plynárenského zařízení na cizí nemovitosti se potřebné věcné právo standardně zajišťuje zřízením věcného břemene. Z nabídky vlastníka na úplný převod vlastnického práva proto nelze dovozovat právní povinnost provozovatele distribuční soustavy nebo jiného subjektu dotčenou část pozemku odkoupit.

Judikatura k energetickému zákonu ostatně dovodila, že požaduje-li vlastník namísto smluvního zřízení věcného břemene jinou formu majetkoprávního vypořádání, například prodej pozemku, neznámá to samo o sobě, že provozovatel musí na takovou formu vypořádání přistoupit. Za splnění ostatních zákonných podmínek může neúspěšné jednání o zřízení potřebného věcného práva vést k vyvlastňovacímu řízení. Srov. zejména rozsudek Nejvyššího soudu sp. zn. 21 Cdo 799/2016 a navazující judikaturu.

Odvolací správní orgán přisvědčuje odvolateli pouze v tom, že samotný odkaz na § 184a odst. 3 stavebního zákona bez jeho bližší aplikace na skutkové okolnosti projednávané věci představuje příliš stručné odůvodnění. Tato okolnost však sama o sobě nezakládá důvod pro zrušení napadeného rozhodnutí.

Správní řízení před orgánem prvního stupně a řízení odvolací tvoří z hlediska ustálené judikatury jeden celek. Odvolací správní orgán je proto oprávněn dílčí nedostatky či stručnost odůvodnění prvostupňového rozhodnutí napravit a jeho právní úvahy doplnit, pokud skutková zjištění obsažená ve správním spise poskytují pro takový postup dostatečný podklad a nedochází tím ke změně podstaty rozhodované věci ani k odnětí procesních práv účastníka.

Odvolací správní orgán proto výše uvedeným způsobem doplňuje odůvodnění napadeného rozhodnutí. Ze správního spisu vyplývá, že předmětný nízkotlaký plynovod je součástí distribuční soustavy. Pro tento druh záměru energetický zákon stanoví účel vyvlastnění. Byla tak splněna podmínka § 184a odst. 3 stavebního zákona, a stavebník proto nebyl v řízení o povolení záměru povinen doložit souhlas odvolatele jako vlastníka dotčeného pozemku.

Otázka, zda budou následně splněny všechny konkrétní předpoklady pro omezení vlastnického práva odvolatele, zda bylo učiněno dostatečné smluvní jednání, zda je zásah do jeho pozemku v navrhovaném rozsahu nezbytný a přiměřený a zda jsou dány podmínky pro nucené zřízení věcného břemene, je případně předmětem samostatného vyvlastňovacího řízení. Napadeným rozhodnutím tyto otázky nebyly a ani nemohly být autoritativně rozhodnuty.

Námítka odvolatele je proto nedůvodná.

Pro tuto argumentaci ministerstva je příléhavý zejména rozsudek NSS č. j. 10 As 460/2021-59: NSS výslovně říká, že při § 184a odst. 3 se ve stavebním řízení nezkoumá veřejný zájem na konkrétním vyvlastnění, nezbytný rozsah ani předchozí jednání o smlouvě; to patří vyvlastňovacímu úřadu. Tento závěr NSS znovu výslovně potvrdil i v roce 2026: stavební úřad ověřuje, zda zvláštní zákon umožňuje získat potřebné právo vyvlastněním, nikoli naplnění dalších podmínek vlastního vyvlastnění.

Ministerstvo zde dále přistoupilo k vypořádání jednotlivých odvolacích námitek (uvedeny kurzívou), Miloše Bělohradského, Jaroslava Tomka, Jiřího Tomka, které jsou obsahově totožné, proto budou odvolací námítky uvedeny níže v textu jen 1x, když k nim uvádí ministerstvo následující:

Napadené Rozhodnutí se vypořádává s námitkami odvolatelů od str. 69 (specifikace námítky tamtéž), případně str. 71-72. Uvedené považuje svým obsahem a rozsahem ministerstvo za dostatečné a odpovídající ustálené stavebně správní praxi a judikatuře.

Námítka je odmítnuta jako nedůvodná s pouhým odkazem na ustanovení § 184a, odst. 3) tehdy účinného stavebního zákona, který je blanketovou normou na zákon 184/2006 Sb. Zákon o vyvlastnění. Zákon o vyvlastnění dává jasný postup a jasné důvody pro jeho užití. Při řádném řízení měl Magistrát hl. m. Prahy vypořádat námitku tak, aby z použití paragrafu 184a byly jasně patrné důvody (odůvodnění) jeho užití, respektive případné použití zákona o vyvlastnění. Rozhodnutí nic takového neobsahuje, a proto vypořádání námítky není dostatečné po materiální ani formální stránce. Je právně nenapadnutelné pro absenci jakýchkoliv odůvodnění, které by se daly subsumovat pod právní normy k případné polemice nebo kontroly odvolatele. Tím je Rozhodnutí vadné.

Vypořádání ze strany ministerstva

Ministerstvo nezná pojem „blanketová norma“. Odvolateli namítané ustanovení § 184a odst. 3 stavebního zákona je v uvedeném zákoně již roky a jeho využívání bylo prověřeno i nespočtem soudních přezkumů. Stavební úřad svou správní úvahu k ustanovení § 184a

stavebního zákona řádně uvedl na str. 68 svého rozhodnutí a dále pak na str. 69, 70, 71, 72 a 75 v rámci vypořádání námitek. Jistě tedy nelze tvrdit, že by stavební úřad své závěry neodůvodnil a že by stavební úřad uvedené námítky nevypořádal.

Je třeba uvést, že odvolatelé směřují řízení podle stavebního zákona a podle zákona o vyvlastnění. Řízení podle stavebního zákona o žádosti na umístění stavby je řízením návrhovým a žádným způsobem se nevede ve spojení se zákonem o vyvlastnění. Žádost vyvlastnítele o omezení vlastnických práv „tzv. vyvlastnění“ se vede podle příslušného zákona a za v něm splněných podmínek, tedy zcela nezávisle na stavebním zákonu. Ustanovení § 184a odst. 3 stavebního zákona jen zjednodušuje postup u staveb veřejně prospěšných, že předem nemusí jejich investor mít zajištěny souhlasy všech dotčených vlastníků nemovitostí (účastníků řízení). Tedy rozhodnutí netrpí formálními ani materiálními nedostatky, viz jeho obsáhlé odůvodnění.

Nelze se ztotožnit s názorem odvolatele, že jeho nesouhlas se stavbou je zákonným důvodem, aby byla podaná žádost o vydání územního rozhodnutí zamítnuta. Stavební zákon ve svém ustanovení § 86 stanoví obsah žádosti o vydání územního rozhodnutí, když je zde uvedeno, že: „... (1) Žádost o vydání územního rozhodnutí obsahuje kromě obecných náležitostí podle správního řádu základní údaje o požadovaném záměru, identifikační údaje o pozemku nebo stavbě, na nichž se má záměr uskutečnit, uvedení osob, které mají vlastnické nebo jiné věcné právo k sousedním pozemkům nebo stavbám na nich, jestliže může být jejich právo územním rozhodnutím přímo dotčeno.

(2) K žádosti o vydání územního rozhodnutí žadatel připojí

a) souhlas k umístění stavebního záměru podle § 184a, b) závazná stanoviska, popřípadě rozhodnutí dotčených orgánů nebo jiné doklady podle zvláštních právních předpisů nebo tohoto zákona, nevystaví-li se koordinované závazné stanovisko podle § 4 odst. 7 nebo závazné stanovisko vydávané správním orgánem, který je příslušný vydat územní rozhodnutí, anebo nepostupuje-li se podle § 96b odst. 2, c) stanoviska vlastníků veřejné dopravní a technické infrastruktury k možnosti a způsobu napojení nebo k podmínkám dotčených ochranných a bezpečnostních pásem, d) smlouvy s příslušnými vlastníky veřejné dopravní a technické infrastruktury, vyžaduje-li záměr vybudování nové nebo úpravu stávající veřejné dopravní a technické infrastruktury, e) dokumentaci pro vydání územního rozhodnutí, která obsahuje průvodní zprávu, souhrnnou technickou zprávu, situační výkresy, dokumentaci objektů a dokladovou část; u souboru staveb v areálu jaderného zařízení, stanovuje souhrnná technická zpráva základní vlastnosti a limitní požadavky na vstupy a výstupy nezbytné pro jeho umístění, dokumentace objektů se nezpracovává; u výrobku plnění funkce stavby může být výkresová část dokumentace nahrazena technickou dokumentací výrobce nebo dovozce, nebo jiným dokladem podle zvláštního právního předpisu, z něhož je možné ověřit dodržení technických požadavků na stavby a technických požadavků zabezpečujících bezbariérové užívání stavby. ...“.

Pokud žádost neobsahuje uvedené podklady, postupuje stavební úřad v souladu s následujícími ustanoveními § 86 stavebního zákona, kde je uvedeno, že: „... (4) Pokud žádost neobsahuje požadované náležitosti, stavební úřad vyzve žadatele k jejímu doplnění a řízení přeruší; usnesení o přerušení se oznamuje pouze žadateli. Dojde-li k zastavení řízení z důvodů neodstranění vad žádosti, usnesení o zastavení řízení se oznamuje pouze žadateli. Pokud k žádosti o vydání územního rozhodnutí není připojena dokumentace pro vydání územního rozhodnutí nebo pokud není zpracována projektantem, stavební úřad takovou žádost neprojedná a řízení zastaví; usnesení o zastavení řízení se oznamuje pouze žadateli. ...“.

Z uvedeného jednoznačně plyne, že není možné, aby kvůli nesouhlasu účastníka územního řízení bylo takové řízení bez dalšího zastaveno, když se zde jedná o záměr veřejně

prospěšné stavby. Proto nemohl postupovat stavební úřad tak, jak v odvolání naznačují odvolatelé. Takový postup by byl nezákonný.

Při celkovém pohledu na snahy odvolatele při řešení položení nízkotlakého plynového potrubí je možné i usuzovat, že žádný důvod pro použití § 184a není. Proč je potrubí vedeno přes soukromý pozemek, když o několik metrů dále je možné použít pozemek obecní? Proč je veden rozvod plynu do oblastí, která není určena k trvalému bydlení? Z jakého důvodu nebyl použit postup podle vyvlastňovacího zákona již v přípravném řízení anebo proč nebyla ze strany Magistrátu nebo jiné zainteresované osoby vyslyšena nabídka na odkup potřebné plochy, kterou odvolatel nabídl a o které Magistrát hl. m. Prahy věděl?

Vypořádání ze strany ministerstva

K uvedenému se stavební úřad řádně vyjádřil na str. 70 ve vypořádání námitek. Ministerstvo zde dále uvádí, že stavební úřad vede řízení o vydání územního rozhodnutí podle stavebního zákona, správního řádu a liniového zákona. Jedná se o řízení návrhové, tedy podklady předkládá a obsah řízení určuje žadatel. Umístění stavby musí být v souladu mimo jiné také s územním plánem, což zde bylo potvrzeno viz závazné stanovisko Magistrátu hlavního města Prahy odboru územního rozvoje ze dne 20.11.2024 pod č.j. MHMP 1965634/2024. Pokud tedy nyní odvolatelé brojí proti tomu, aby byla projednávána stavba umístěna na jejich pozemcích, měli tak činit v rámci schvalování územního plánu. V územním řízení se vychází právě z územně analytických podkladů a tyto již zde nejde úspěšně napadnout, viz ustanovení § 89 stavebního zákona, kde je uvedeno mimo jiné, že: „... odst. (2) K závazným stanoviskům a námitkám k věci, o kterých bylo rozhodnuto při vydání územně plánovací dokumentace, se nepřihlíží. ...“. Uvedené závěry učiněné stavebním úřadem považuje ministerstvo za správné a v souladu s podklady ve spise obsaženými.

V územním řízení opravdu nelze aplikovat postupy podle zákona o vyvlastnění. Obě právní normy jsou nezávislé a projednávají jinou materii. Skutečnost, že stavební zákon odkazuje na „hypotetickou možnost“ vyvlastnění, neznámá, že se budou využívat v územním řízení ustanovení liniového zákona. Takový postup není možný.

Stavební úřad je vázán obsahem žádosti, zde o vydání územního rozhodnutí, a tedy mu v daném řízení nepřísluší jednání o jiném obsahu, než byl v žádosti. Nadto stavební úřad není stranou, která řeší případný odkup nemovitostí, což mu nepřísluší a ani to není právně možné (stavební úřad nemá vlastní právní subjektivitu, aby nabýval práv). Nadto fáze vyjednávání o případném odkupu je až fází kontraktace v rámci majetkové přípravy konkrétní stavby, a to před případnou žádostí o vyvlastnění.

Zde nemá ministerstvo co dále doplnit. Pro daný soubor staveb je dán účel vyvlastnění ze zákona, jak bylo uvedeno i výše. Tedy opravdu nemusel stavebník dokládat předem písemný souhlas vlastníků dotčených pozemků a staveb, tak jak je uvedeno v ustanovení § 184a odst. 3 stavebního zákona, kde je uvedeno, že: „... (3) Souhlas se nedokládá, je-li pro získání potřebných práv k pozemku nebo stavbě pro požadovaný stavební záměr nebo opatření stanoven účel vyvlastnění zákonem. ...“. S ohledem na jednoznačnou zákonnou úpravu neměl více co k tomu stavební úřad uvést.

Správní řízení je forma „vrchnostenského“ uplatňování státní moci. Z toho důvodu by správní řízení a tím pádem i zásah do soukromého vlastnictví měl být tím posledním řešením s řádným odůvodněním tak, aby bylo vyloučeno jiné řešení. Dle odvolatele postup Magistrátu hl. m. Prahy svědčí o opaku, možná i o zastřeném jiném odvolateli neznámém zájmu. I z toho důvodu odvolatel podává toto odvolání.

Vypořádání ze strany ministerstva

Ministerstvo zde nevidí údajný „vrchnostenský postup či přístup“ stavebního úřadu. Provedené správní řízení bylo standardním způsobem vedeno a ukončeno meritorním rozhodnutím ve věci. Ministerstvo ani nechápe, jaký „zastřený zájem“ zde má být. Taková nekonkrétní námitka tak musí být jako nedůvodná odmítnuta.

Zde Ministerstvo dopravy doplňuje odůvodnění stavebního úřadu takto:

Podle ustálené judikatury může chybějící či strohé odůvodnění odvolací správní orgán doplnit, protože prvostupňové a odvolací řízení tvoří jeden celek.

Jediný, kdo může zasahovat do podkladů a předmětu řízení, je jen a pouze stavebník, který je „pánem návrhového správního řízení“ v tom smyslu, jaký návrh podá a zda jej případně v průběhu řízení (návrhové řízení), které vyvolal, sám upraví. Nikdo jiný toto činit nemůže, tedy ani správní orgán, proto tak nemůže činit ani nalézací stavební úřad. Ten musí posuzovat pouze návrh, který stavebník předložil. Správní orgány nemohou posuzovat alternativy k předloženému návrhu stavebníka. K uvedenému se vyjádřil už i soud svým právním názorem v rozsudku, který lze analogicky využít, jenž vydal Nejvyšší správní soud dne 12.10.2023 č.j. 3As/388/2021-79. Zde je mimo jiné judikováno, že se správní orgány mají zaobírat výhradně obsahem předložených žádostí. V rozsudku je uvedeno mimo jiné toto: „... [43] Nejvyšší správní soud proto shledal pochybení správních orgánů v předjímání vlivu cílového záměru na dotčenou lokalitu, neboť krajský úřad v rámci předběžné opatrnosti počítal s rozsáhlejším zásahem do biotopu, aniž by správní spis pro tento závěr poskytoval jakýkoli podklad. Tato vada byla zapříčiněna nesprávně vymezeným a posuzovaným záměrem, kdy krajský úřad neposuzoval vliv záměru uvedeného v žádosti (pro jehož posouzení mu byly doloženy potřebné podklady), ale (možného) cílového záměru. Správní orgány nejsou oprávněny presumovat případný vliv stavby, která není vymezena v žádosti, na danou lokalitu. ...“. Zde je pak patrné, proč se nemohl stavební úřad zabývat dalšími návrhy odvolatelů.

Jednou z právních myšlenek analogicky souvisejících s námitkami proti umístění uvedeného záměru, je i následující právní názor soudu: *[... Žalobkyně ani jiné osoby, jejichž práva mohou být rozhodnutím stavebního úřadu dotčena, nemají a nemohou mít subjektivní veřejné právo na to, aby poměry v území, v němž se nachází jejich majetek, byly navždy konzervovány a nemohly se měnit. Změny ve využití území v průběhu času a nejrůznější stavební aktivity jsou přirozenou součástí vývoje společnosti (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 3. 2010, č. j. 7 As 13/2010-145). ...]*, který je uveden v rozsudku 45 A 39/2016 – 65 Krajského soudu v Praze. Je patrné, že tento právní názor soudu lze využít i v rámci tohoto odvolacího řízení. Pokud by se připustil opak tohoto právního názoru, došlo by k faktické „úplné stavební uzávěře“, a nebylo by možné povolit žádnou novou stavbu.

Územní, stavební, ani společné řízení není soutěží o co nejlepší návrh, ale je pouhým správním řízením o podaném návrhu, který pokud splňuje zákonné podmínky, může být povolen. Návrh řešené stavby – souboru staveb zpracovali oprávněné autorizované osoby, které odpovídají za správnost řešení a jeho soulad s normami a právními předpisy. Tedy žádný z účastníků územního řízení není oprávněn navrhovat jiné technické či architektonické řešení záměru. Tito projektanti splňují ustanovení § 158 stavebního zákona (v platnosti do 31.12.2023), kde je uvedeno, že: *„... (1) Vybrané činnosti, jejichž výsledek ovlivňuje ochranu veřejných zájmů ve výstavbě, mohou vykonávat pouze fyzické osoby, které získaly oprávnění k jejich výkonu podle*

zvláštního právního předpisu. Vybranými činnostmi jsou projektová činnost ve výstavbě, kterou se rozumí zpracování územně plánovací dokumentace, územní studie, dokumentace pro vydání územního rozhodnutí a pro uzavření veřejnoprávní smlouvy nahrazující územní rozhodnutí a projektové dokumentace podle odstavce 2, a odborné vedení provádění stavby nebo její změny. ...“.

Dále na uvedené dopadá i ustanovení následující § 159 stavebního zákona (v platnosti do 31.12.2023) „... *Projektová činnost ve výstavbě (1) Projektant odpovídá za správnost, celistvost a úplnost jím zpracované územně plánovací dokumentace, územní studie a dokumentace pro vydání územního rozhodnutí, zejména za respektování požadavků z hlediska ochrany veřejných zájmů a za jejich koordinaci. Je povinen dbát právních předpisů a působit v součinnosti s příslušnými orgány územního plánování a dotčenými orgány. ...“.*

Pokud tedy stavebník přes jednání s účastníky řízení setrvává na původním návrhu, není v moci správního orgánu, aby donutil stavebníka ke změně podkladů, dokumentace. Nadto nejde odhlédnout od skutečnosti, že pokud by se změnil návrh umístění stavebního záměru, znamenalo by to opakované projednání se všemi dotčenými orgány a správci inženýrských sítí. Neboť již tento návrh počítá s řadou kolizí stávajících staveb v daném území. Uvedený návrh stavebního záměru je v podstatě „kompromisem“ vzešlým z projednání v průběhu přípravy stavby a nynější projednávání územního rozhodnutí v dotčeném území je jeho výsledkem. Je zřejmé, že ne všichni zainteresovaní účastníci územního řízení jsou s daným záměrem zcela spokojeni. Ne všechny připomínky účastníků řízení byly či mohly být zapracovány do předloženého návrhu.

Záměr vyhovuje požadavkům § 90 odst. 1 stavebního zákona, tudíž neohrožuje zájmy chráněné stavebním zákonem nebo zvláštními právními předpisy (srov. § 92 odst. 2 stavebního zákona). Ministerstvo proto nemohlo na základě podaných odvolání shledat, že navržená stavba je nepřijatelná; za daných okolností ji ministerstvo nehodnotí ani jako nevhodnou nebo zjevně vzdálenou ideálu. Stavební úřad rozhodl správně při projednávání stavebního záměru – souboru staveb.

Zde ministerstva uvádí následující správní úvahy a podkladové judikáty

Ze spisu se nepodává nic, co by potvrdilo uvedené tvrzení odvolatele, že nebyl dodržován správní řád, či nebyla dodržována závazná soudní rozhodnutí (nebylo ani předestřeno, jaká má odvolatel na mysli), či že by byl účelově vymezen předmět řízení. Ani se nepodává, že by bylo rozhodnutí nepřezkoumatelné, což je opět tvrzeno bez dalších důkazů a tvrzení.

Z rozhodnutí a jeho odůvodnění nevyplývá, že by toto bylo nepřezkoumatelné a nepřehledné, naopak rozhodnutí je svou formou, členěním, rozsahem obvyklé a nevybočuje z ustálené stavebně správní praxe a podkladové judikatury. Své správní uvážení ministerstvo dále podporuje judikátem od Nejvyššího správního soudu, kde je uvedeno mimo jiné, že: *[... Rozhodnutí stavebního úřadu je stručné, avšak srozumitelné a zcela v souladu s úvahou, kterou vyslovil Nejvyšší správní soud (dále jen „NSS“) v rozsudku č.j. 10 As 211/2017... „Na druhé straně nelze realisticky očekávat, že rozhodnutí zejména správního orgánu prvního stupně, leckdy vypracované úředníkem, který ani nemá právní vzdělání (a případně vysokoškolské), bude svou podobou, formální úrovní a obsahovou pečlivostí srovnatelné s rozhodnutím nejvyšší soudní instance, na jehož koncipování se obvykle podílí několik právně vzdělaných osob.“ ...].* Uvedené námitky tak shledává ministerstvo nedůvodnými.

Ministerstvo dopravy nesouhlasí s tím, že by byly námitky uplatněné v územním řízení ze strany stavebního úřadu „přehlíženy či ignorovány“. Účastníci řízení aktivně přistupovali k celému územnímu řízení. Jejich námitky byly ze strany stavebního úřadu vypořádány. A dále Ministerstvo dopravy doplňuje i odkaz na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 03.06.2010 pod č.j. 9 As 70/2009 - 88, kde je mimo jiné uvedeno, že: [... *Nepřezkoumatelnost rozhodnutí správního orgánu; Soulad záměru žadatele s územně plánovací dokumentací; Vliv stavební činnosti na sousední pozemek, I. Nepřezkoumatelnost rozhodnutí pro nedostatek důvodů musí být vykládána ve svém skutečném smyslu, tj. jako nemožnost přezkoumat určité rozhodnutí pro nemožnost zjistit v něm jeho obsah nebo důvody, pro které bylo vydáno. II. Posuzuje-li stavební úřad v územním řízení, zda je záměr žadatele v souladu s vydanou územně plánovací dokumentací, jak vyžaduje § 90 písm. a) stavebního zákona, je nezbytné, aby výsledek tohoto posouzení byl přezkoumatelným způsobem uveden v odůvodnění správního rozhodnutí. Soulad stavby s územně plánovací dokumentací je pro územní řízení naprosto podstatný, neboť není-li stavba v souladu s územně plánovací dokumentací, není možné vydat územní rozhodnutí a tím ani stavební povolení. ...*], který dopadá na odůvodnění správních rozhodnutí, a proto Ministerstvo dopravy má uvedený postup Magistrátu hlavního města Prahy za vhodný a napadené územní rozhodnutí za správné. Proto má uvedenou obecnou odvolací námitku za neopodstatněnou, a proto k ní nemohlo být přihlédnuto.

Závěrem ministerstvo doplňuje, že

Ministerstvo má jak odůvodnění napadeného územního rozhodnutí, tak odůvodnění svého odvolacího rozhodnutí za dostatečné, věcně i formálně správné a souladné s ustálenou stavebně správní a soudní praxí. Což dále ministerstvo podporuje i přílehlavým judikátem od Nejvyššího správního soudu, kde je uvedeno mimo jiné, že: [...*Rozhodnutí stavebního úřadu je stručné, avšak srozumitelné a zcela v souladu s úvahou, kterou vyslovil Nejvyšší správní soud (dále jen „NSS“) v rozsudku č.j. 10 As 211/2017... „Na druhé straně nelze realisticky očekávat, že rozhodnutí zejména správního orgánu prvního stupně, leckdy vypracované úředníkem, který ani nemá právní vzdělání (a případně vysokoškolské), bude svou podobou, formální úrovní a obsahovou pečlivostí srovnatelné s rozhodnutím nejvyšší soudní instance, na jehož koncipování se obvykle podílí několik právně vzdělaných osob.“...*].

Ministerstvo posuzovalo spis k územnímu řízení a napadené územní rozhodnutí v rozsahu odvolacích námitek. Ze spisu neshledalo ministerstvo, že by byl porušen zákon (správní řád, stavební zákon, liniový zákon), aby rozšířilo svůj odvolací přezkum nad rámec odvolacích námitek podaných odvolateli. Zde si dovolí Ministerstvo dopravy dále odkázat i na judikát soudu podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 2. 2008, čj. 2 As 56/2007-71, kde je mimo jiné uvedeno, že: [...*... k § 82 odst. 2 správního řádu (č. 500/2004 Sb.). Správní řád z roku 2004 zvýšil odpovědnost účastníka řízení za rozsah odvolacího přezkumu, neboť jeho dispozici svěřil, v jakém rozsahu a z jakých hledisek má být prvostupňové rozhodnutí přezkoumáváno (§ 82 odst. 2). Pozornost, kterou je odvolací orgán povinen nad rámec uplatněných odvolacích námitek věnovat základním zásadám správního řízení, je limitována skutečnostmi, které jsou ze spisu zjevné. Nelze proto vytýkat odvolacímu orgánu, že sám nezjistil, že v řízení před správním orgánem I. stupně nebyly účastníkovi řízení řádně doručovány písemnosti (včetně rozhodnutí), pokud na tuto skutečnost odvolatel ve včas podaném odvolání obsahujícím základní specifikaci a obsah tohoto rozhodnutí nijak neupozornil a ze spisu to jinak nebylo možno seznat. ...*].

Rozhodná právní úprava:

Podle § 90 odst. 1 stavebního zákona stavební úřad v územním řízení posuzuje, zda je záměr žadatele v souladu s požadavky:

- a) tohoto zákona a jeho prováděcích právních předpisů, zejména s obecnými požadavky na využívání území,
- b) na veřejnou dopravní nebo technickou infrastrukturu k možnosti a způsobu napojení nebo k podmínkám dotčených ochranných a bezpečnostních pásem,
- c) zvláštních právních předpisů a se závaznými stanovisky, popřípadě s rozhodnutími dotčených orgánů podle zvláštních právních předpisů nebo tohoto zákona, popřípadě s výsledkem řešení rozporů.

Podle § 89 odst. 6 stavebního zákona platí, že námitku, o které nedošlo k dohodě mezi účastníky řízení, stavební úřad posoudí na základě obecných požadavků na výstavbu, závazných stanovisek, popřípadě rozhodnutí dotčených orgánů nebo technických norem, pokud taková námitka nepřesahuje rozsah jeho působnosti. Nedošlo-li k dohodě o námitce občanskoprávní povahy, stavební úřad si o ní učiní úsudek a rozhodne ve věci; to neplatí v případě námitek týkajících se existence nebo rozsahu vlastnických nebo jiných věcných práv. A krajský úřad tak postupoval.

Podle § 20 odst. 1 vyhlášky č. 501/2006 Sb., o obecných požadavcích na využívání území, ve znění účinném do 31.12.2023, (dále jen „vyhláška o využívání území“) je v souladu s cíli a úkoly územního plánování a s ohledem na souvislosti a charakter území obecným požadavkem takové vymezení pozemků, stanovování podmínek jejich využívání a umísťování staveb na nich, které nezhoršuje kvalitu prostředí a hodnotu území.

Podle § 170 odst. 1 písm. a) stavebního zákona lze odejmout nebo omezit práva k pozemkům a stavbám, potřebná pro uskutečnění staveb nebo jiných veřejně prospěšných opatření podle tohoto zákona, jsou-li vymezeny ve vydané územně plánovací dokumentaci a jde-li o veřejně prospěšnou stavbu dopravní a technické infrastruktury, včetně plochy nezbytné k zajištění její výstavby a řádného užívání pro stanovený účel.

Podle § 170 odst. 2 stavebního zákona lze odejmout nebo omezit právo k pozemku nebo stavbě též k vytvoření podmínek pro nezbytný přístup, řádné užívání stavby nebo příjezd k pozemku nebo stavbě.

Podle § 184a odst. 1 věty první stavebního zákona, není-li žadatel vlastníkem pozemku nebo stavby a není-li oprávněn ze služebnosti nebo z práva stavby požadovaný stavební záměr nebo opatření uskutečnit, dokládá souhlas vlastníka pozemku nebo stavby.

Podle § 184a odst. 3 stavebního zákona se souhlas nedokládá, je-li pro získání potřebných práv k pozemku nebo stavbě pro požadovaný stavební záměr nebo opatření stanoven účel vyvlastnění zákonem.

Aplikace na projednávanou věc:

Z výše citovaných kritérií, které jsou pro stavební úřady určující, vyplývá, že stavebník nebyl povinen navrhnout lepší (kvalitnější) umístění předmětných staveb, než kterým je to stávající, anebo takové, které si všichni odsouhlasí. Stavebník byl povinen navrhnout stavby tak, aby plnily požadované parametry včetně přístupu ke stávajícím pozemkům, a minimalizovat trvalé zábory v nutném rozsahu. Z vyhlášky o využívání území plyne, že nelze vymezovat zcela nepřístupné pozemky. Což bylo naplněno.

Otázkou, zda musí z územního řízení vzejít ideální podoba záměru (včetně všech vedlejších staveb) se zabýval Nejvyšší správní soud (dále jen „NSS“) např. v rozsudku č. j. 6 As 171/2020-66

ze dne 08.10.2020, v němž uvedl (v citaci zvýraznilo ministerstvo): „(...) **územní rozhodnutí je výsledkem územního řízení, které správní orgán v souladu s dispoziční zásadou zahájí k žádosti o vydání územního rozhodnutí a v rozsahu této žádosti posuzuje soulad záměru s cíli a úkoly územního plánování. Předmětem územního řízení je tedy pouze záměr v podobě, jak jej určil žadatel; není zde prostor pro posouzení případných alternativ či variantních řešení, která žadatel nenavrhne. Územní rozhodnutí tak stanoví, že umístění posuzované stavby ve schválené podobě je možné, nevylučuje však, že by bylo možno je povolit i v podobě jiné, třeba i z různých hledisek vhodnější.**“

Ministerstvo pokládá z hlediska věcného zaměření námitek (§ 89 odst. 4 stavebního zákona) za přípustnou procesní obranu, aby účastník namítal variantní řešení části záměru (tím spíše u vedlejších/souvisejících staveb než u hlavní stavby, neboť u nich obecně platí, že mohou být navržené variabilněji). Takové námítky v územním řízení nevylučuje výše uvedený rozsudek NSS, který se zabýval prokazováním nezbytnosti vyvlastnění ve vyvlastňovacím řízení, ani např. rozsudek NSS č. j. 1 As 361/2016-75 ze dne 11.10.2017 (odst. [34]), podle něhož se mají námítky k variantám soustředit do územního řízení.

Přiměřenost a nezbytnost zásahu do vlastnických práv je však otázkou relevantní pro vyvlastňovací řízení [§ 4 odst. 1 zákona č. 184/2006 Sb., o odnětí nebo omezení vlastnického práva k pozemku nebo ke stavbě (zákon o vyvlastnění), ve znění pozdějších předpisů]. V územním řízení se zkoumá „pouze“ obecná předběžná otázka, zda lze pozemek nebo stavbu teoreticky vyvlastnit (srov. např. rozsudky NSS č. j. 10 As 294/2016-29 ze dne 02.03.2017, č. j. 6 As 231/2016-40 ze dne 22.03.2017 nebo č. j. 2 As 21/2016-83 ze dne 26.07.2016). **Úkolem stavebních úřadů v územním řízení je posouzení veřejné prospěšnosti stavby, nikoliv posuzování přiměřenosti (nezbytnosti) rozsahu navržených trvalých záborů a převažujícího veřejného zájmu nad soukromými zájmy, vyhovuje-li záměr požadavkům § 90 odst. 1 stavebního zákona.**

Tento názor nedávno opět stvrdil NSS v kauze, ve které bylo ministerstvo žalovaným a ve které tamější žalobce v procesní obraně předkládal své velmi konkrétní představy o možnostech alternativního umístění stavby (rozsudek NSS č. j. 8 As 275/2023-86 ze dne 22.02.2024, rozsudek Krajského soudu v Ostravě č. j. 39 A 7/2023-92 ze dne 22.11.2023). Stavební úřad ani ministerstvo tedy opravdu nemají pravomoc vzkázat stavebníkovi, že část navrženého záměru je sice přípustná podle kritérií § 90 odst. 1 stavebního zákona, ale že přesto záměr jako celek nelze schválit.

Tímto ministerstvo ovšem neříká, že stavebník navrhl a stavební úřad schválil záměr, který je těsně nad jakousi základní úrovní přípustnosti či vhodnosti a jenž má daleko k ideálnímu řešení.

Pro koncepční nástroje územního plánování platí, že nelze vyhovět všem a územně plánovací dokumentace je výsledkem vážení více (mnoha) veřejných i soukromých zájmů, které mohou být nekompatibilní až absolutně protichůdné (z mnohých vizte např. rozsudek NSS č. j. 9 As 226/2023 ze dne 01.02.2024, odst. [38]).

Pro územní rozhodování jako realizační nástroj územního plánování stěžejí může platit jiný princip, neboť rozhodnutí o umístění stavby územně stabilizuje konkrétní řešení stavby v plochách, které k tomu vymezily územní samosprávné celky v koncepčních fázích územního plánování. Pokud tedy platí pro vymezování ploch a stanovování podmínek jejich využití, že nelze vyhovět všem, logicky to musí platit i pro realizační fázi územního plánování – pro územní rozhodování, které v těchto plochách „už jen“ řeší umístění konkrétní stavby.

Vymezený koridor veřejně prospěšné stavby tedy není jen pro hlavní stavbu, ale také pro výše uvedené související stavby, proto jde v celé lokalitě o stavební objekty, pro které existuje účel

vyvlastnění podle § 170 odst. 1 písm. a) stavebního zákona, tudíž krajský úřad neměl důvod vyžadovat po ŘSD souhlasy se stavbou (srov. § 184a odst. 3 stavebního zákona).

Zásady územního rozvoje jsou samostatně (bez vlivu zpřesňujících územních plánů) závazné pro rozhodování v území (§ 36 odst. 5 stavebního zákona).

Doručování odvolatelům

Ministerstvo preventivně uvádí, že zná rozsudek NSS č. j. 6 As 285/2021-55 ze dne 07.12.2023 (č. 4566/2024 Sb. NSS), podle kterého se „vedlejšímu účastníkovi stavebního řízení, kterému bylo v prvním stupni doručováno veřejnou vyhláškou dle § 144 odst. 6 správního řádu, musí být poté, co podá odvolání, doručováno individuálně“. Tímto rozsudkem se však ministerstvo nemůže řídit, což není projev neúcty k rozhodnutím správních soudů, která jsou publikovaná ve Sbírce rozhodnutí NSS, ale jde o důsledek odlišné právní úpravy.

Šestý senát NSS totiž dospěl ke svého názoru v „obyčejném“ řízení podle stavebního zákona (konkrétně v územním řízení) ve věci bytového domu, pro které byla rozhodná právní úprava obsažená v § 87 odst. 1 stavebního zákona a v § 144 odst. 6 správního řádu, nikoliv právní úprava v liniovém zákoně. Tyto právní normy nebyly dle názoru NSS úplně jednoznačné, proto dovodil, že odvolateli, který je vedlejším účastníkem řízení, se musí doručovat jednotlivě.

V nynějším řízení jsou odvolatelé účastníky z titulu § 85 odst. 2 písm. a), ale i b) stavebního zákona. Mohlo by se tedy zdát, že se rozsudek šestého senátu uplatní tím spíše pro nynější odvolací řízení, jelikož jde dokonce o hlavní účastníky. Tak tomu ale není, neboť § 2 odst. 5 liniového zákona obsahuje speciální úpravu, která je podstatně odlišná od té, která byla rozhodná pro právní posouzení šestým senátem NSS; tato speciální právní úprava zní:

„... V řízení podle tohoto zákona nebo stavebního zákona, které je řízením s velkým počtem účastníků, se oznámení o zahájení řízení doručuje veřejnou vyhláškou. Jednotlivě se oznámení o zahájení řízení doručuje pouze účastníkům řízení podle § 85 odst. 2 písm. a) (...) stavebního zákona. (...) Ostatní písemnosti se doručují jednotlivě pouze žadateli, obci, na jejímž území má být záměr uskutečněn, je-li účastníkem řízení, a dotčeným orgánům; ostatním účastníkům řízení se doručují veřejnou vyhláškou, o čemž se tyto účastníci poučí v oznámení o zahájení řízení, je-li jim doručováno jednotlivě. ...“

Jelikož Magistrát hlavního města Prahy odvolatele správně poučil v oznámení o zahájení územního řízení, které jim doručil jednotlivě, o tomto speciálním režimu doručování v řízeních podle liniového zákona, musí se jim úkony podle stavebního zákona do skončení řízení doručovat už jen veřejnou vyhláškou. Řízení v prvním a druhém stupni tvoří jeden celek a končí vydáním rozhodnutí odvolacího správního orgánu. Uvedené pravidlo je na rozdíl od ustanovení, které vyložil šestý senát NSS, naprosto jasné, neboť rozhodnutí o odvolání patří mezi „ostatní písemnosti“, které v řízení následují po oznámení o zahájení řízení.

Seznam hlavních účastníků

Ministerstvo ve výroku odkázalo u seznamu hlavních účastníků na rozdělovník tohoto rozhodnutí.

Názor, že je možné odkázat na výčet hlavních účastníků ve zvláštní příloze, je podpořen závěrem č. 35 ze zasedání poradního sboru ministra vnitra ke správnímu řádu ze dne 12.06.2006 (veřejně dostupný z [www: <https://www.mvcr.cz/clanek/zavery-poradniho-sboru-ministra-vnitra-ke-spravnimu-radu.aspx>](https://www.mvcr.cz/clanek/zavery-poradniho-sboru-ministra-vnitra-ke-spravnimu-radu.aspx)), podle něhož je ve výjimečných případech možné ve výrokové části

odkázat na zvláštní přílohu, ve které budou účastníci označeni podle § 68 odst. 2 správního řádu a která bude nedílnou součástí výrokové části rozhodnutí.

Hlavních účastníků je cca přes 130 osob a organizací. Tento počet dle názoru ministerstva odůvodňuje odkaz z výrokové části rozhodnutí na jinou část tohoto rozhodnutí (nikoliv přímo na samostatnou přílohu, ale na rozdělovník, který je součástí rozhodnutí, kde by bez dat narození stejně byly fyzické osoby uvedené). Tento postup nesnižuje přehlednost rozhodnutí. Je tomu právě naopak, z výrokové části čtenář plynuleji přejde hned k odůvodnění a rozdělovník zase obsahuje ucelené informace, komu a jak se toto rozhodnutí doručuje a díky zvolené formulaci tento způsob odkazu neporušuje povinnost uvést ve výrokové části rozhodnutí seznam hlavních účastníků. Podobně v samostatné příloze uvádějí rozsáhlý okruh účastníků např. pozemkové úřady v řízeních o pozemkových úpravách.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí se podle § 91 odst. 1 správního řádu nelze dále odvolat (podat rozklad).

V Praze dne 3. září 2026

Ing. Petr Vůjtěch
ředitel
Odbor infrastruktury

Tato písemnost včetně příloh musí být vyvěšena po dobu 15 dnů na úřední desce Ministerstva dopravy a na úředních deskách úřadů:

- Městská část Praha 6, Československé armády 601/23, 160 00 Praha 6, IDDS: bmzbv7c
- Městská část Praha-Přední Kopanina, Hokešovo náměstí 193, 164 00 Praha 6, IDDS: bndaktz
- Městská část Praha-Nebušice, Nebušická 128, 164 00 Praha 6, IDDS: 27qb3d8a

též zveřejněna způsobem umožňujícím dálkový přístup. Patnáctým dnem po vyvěšení se písemnost považuje za doručenou, byla-li v této lhůtě splněna i povinnost zveřejnit ji způsobem umožňujícím dálkový přístup.

Dnem vyvěšení je den vyvěšení na úřední desce Ministerstva dopravy, tj. právní účinky má doručení veřejnou vyhláškou na úřední desce Ministerstva dopravy.

Vyvěšeno dne:

Sejmuto dne:

Rozdělovník:

Účastníci územního řízení:

Doručení do vlastních rukou či do datové schránky

Okruh účastníků územního řízení stanovil stavební úřad podle § 85 odst. 1 a 2 stavebního zákona (účastníci jsou zároveň specifikováni ve smyslu § 27 správního řádu), a to tak, že:

I. účastníci podle § 85 odst. 1 písm. a) stavebního zákona a § 27 odst. 1 písm. a) správního řádu – žadatel:

Ředitelství silnic a dálnic s.p., Čerčanská 2023/12, 140 00 Praha 4, neboť je žadatelem o vydání územního rozhodnutí a tímto rozhodnutím mu vzniká oprávnění uskutečnit stavbu

II. účastníci řízení podle § 85 odst. 1 písm. b) stavebního zákona a § 27 odst. 2 správního řádu - obec, na jejímž území má být požadovaný záměr uskutečněn:

Hlavní město Praha, Mariánské náměstí 2/2, 110 01 Praha 1

Doručení veřejnou vyhláškou

III. účastníci řízení podle § 85 odst. 2 písm. a) stavebního zákona a § 27 odst. 1 písm. a) správního řádu - vlastníci pozemků nebo stavby, na kterých má být požadovaný záměr uskutečněn, není-li sám žadatelem, nebo ten, kdo má jiné věcné právo k tomuto pozemku nebo stavbě:

Ing. Marie Kadlecová, Šmilovského 1268/9, 120 00 Praha 2

Jiří Lisec, Na Habří 133, 252 64 Úholičky

Dana Havlíčková, Jarníkova 1895/23, 148 00 Praha 4

MUDr. Markéta Kolomazníková, č.p. 41, 250 87 Vyšehořovice

Ing. Jaroslav Pošta, Mánesova 2184, 272 01 Kladno

Mgr. Matěj Pošta, Hálkova 1627, 272 01 Kladno

MVDr. Jiří Rákos, Na Vypichu 833/1, 252 19 Rudná

MUDr. Lucie Suchá, Mánesova 2184, 272 01 Kladno

JUDr. Miroslav Nepožitek, Západní 1573, 263 01 Dobříš

Ing. Jan Vavříčka, Pohnertova 1723/2, 182 00 Praha 8

Ing. Petr Vavříčka, Zápasnická 877/3, 102 00 Praha 10

Lenka Vošická, Kamenická 678/8, 170 00 Praha 7

Barbora Dubná, Karla Rezka 266, 273 09 Kladno

Jaroslav Dubný, Ruzyňská 734/35, 161 00 Praha 6

Pavel Dubný, Chvalkovice 46, 378 81 Dešná

Lucie Ježková, Jar. Seiferta 638, 273 09 Kladno

Marie Vojtíková, Matějovského 132/27, 153 00 Praha 5

Ludmila Molčíková, Hodčina 699/5, 161 00 Praha 6

Alena Němečková, Žateckých 844/26, 140 00 Praha 4

Jitka Šťastná, Libocká 254/30a, 162 00 Praha 6

Filip Vítek, Miřejovice 22, 277 51 Nová Ves

Ing. Roman Vítek, Högerova 686/6, 152 00 Praha 5

Jana Štulová, Na Stráni 534/23, 400 01 Ústí nad Labem

Jana Štulová, 17. listopadu 287/33, 400 10 Ústí nad Labem

Jiří Pácha, Livornská 445, 109 00 Praha 15

Marcela Kučerová, Livornská 445, 109 00 Praha 15

Vladimír Zelenda, V Předním Veleslavíně 471/9, 160 00 Praha 6

Josef Lášek, Na Konečné 1024/28, 500 09 Hradec Králové

Pavel Erben, Poděbradská 41, 250 87 Mochov

Marie Princová, Za teplárnou 843, 161 00 Praha 6
 Jiří Schytil, Za teplárnou 843, 161 00 Praha 6
 Michal Felt, Zakšínská 571/8, 190 00 Praha 9
 František Hasman, Osada Lada č. ev. 216, 251 01 Tehov
 Václav Koranda, Lublaňská 1319/7, 120 00 Praha 2
 Ing. Aneta Prokopová, Ovocná 1148/28, 161 00 Praha 6
 Ing. Milada Chromčáková, Blanická 1060/32, 120 00 Praha 2
 Jan Zmeškal, Za teplárnou 841, 161 00 Praha 6
 Dagmar Zmeškalová, Za teplárnou 841, 161 00 Praha 6
 Markéta Zmeškalová, Za teplárnou 841, 161 00 Praha 6
 Ing. Daniela Holá, Sestupná 289/1, 162 00 Praha 6
 Ing. Michal Šesták, V Cibulkách 1087/35, 150 00 Praha 5
 Martina Šestáková, 10607 Saint Paul Street, Kensington MD 20895, Spojené státy americké
 Ing. Jan Kodada, Pod duby 383/9, 104 00 Praha 10
 Ludmila Česalová, K Juliáně 90, 164 00 Praha 6
 Jarmila Valentová, Wolkerova 796, 273 51 Unhošť
 Ing. Milan Hofman, K Prelátům 6, 164 00 Praha 6
 Ing. Roman Hofman, Na Terasě 63, 252 41 Hodkovice
 Daniela Jirkovcová, Nové domy 14, 164 00 Praha 6
 Jarmila Kovaříková, V březinkách 310, 164 00 Praha 6
 Radek Jilemnický, Zelená 1747/26, 160 00 Praha 6
 Zdeněk Jilemnický, Božkova 1616/4, 160 00 Praha 6
 Eva Šimová, Nové domy 100, 164 00 Praha 6
 Antonín Martínek, Nové domy 187, 164 00 Praha 6
 Ivanka Jilemnická, Zelená 1747/26, 160 00 Praha 6
 Ing. Milan Matoušek, Na Beránku I 113, 252 25 Ořech
 Ing. Jiří Kočař, Ochsenharing 49, 5163 Mattsee, Rakouská republika
 Marie Fochtová, Novosuchdolská 253/30, 165 00 Praha 6
 Bc. Václav Střelba, K Lesu 511, 252 67 Tuchoměřice
 Miloslav Vavřina, Na Hořici 177, 252 61 Dobrovíz
 Filip Kraus, Jiříčkova 376/21, 779 00 Olomouc
 Michal Kraus, K Vizerce 492, 164 00 Praha 6
 Daniela Loudínová, Jana Šťastného 587, 252 10 Mníšek pod Brdy
 Nguyen Trong Trung, Švermova 953, 463 35 Nové Město pod Smrkem
 Ing. Ondřej Pršala, Běhounkova 2309/17, 158 00 Praha 5
 Ing. Rostislav Kopecký, Na kopci 163/8, 182 00 Praha 8
 Zdeněk Matoušek, Karlštejnská 18, 252 25 Ořech
 Ing. Jaroslav Kytka, K Tuchoměřicům 170, 164 00 Praha 6
 Miloš Bělohradský, náměstí Padlých 7, 164 00 Praha 6 Nebušice
 Martina Petáková Kolmanová, náměstí Padlých 2, 164 00 Praha 6 Nebušice
 Ing. Eva Fabianová, č.p. 9, 252 64 Svrkyně
 Marie Pánková, č.p. 2, 252 64 Svrkyně
 Jaroslav Tomek, V uličkách 194, 164 00 Praha 6
 Jiří Tomek, č.p. 60, 252 68 Čičovice
 Jiří Tomek, Nebušická 92, 164 00 Praha 6
 Josef Tomek, Nebušická 84, 164 00 Praha 6
 Helena Grégrová, Hálkova 1406/2, 120 00 Praha 2
 MUDr. Pavel Kohout, Luční 20/13, 301 00 Plzeň
 Ing. Anna Kohoutová, Slovanská 824/148, 326 00 Plzeň
 PhDr. Pavla Kučerová, Radičova 2479/5, 169 00 Praha 6
 Petr Procházka, č.p. 243, 362 62 Boží Dar

MUDr. Jiří Vojta, Na Malé Šárce 789, 164 00 Praha 6
 Ing. Radim Vojta, Besední 487/3, 118 00 Praha 1
 Jiří Kos, Jenečská 536/39, 161 00 Praha 6
 Věra Kosová, Jenečská 536/39, 161 00 Praha 6
 MUDr. Věra Dlabalová, Horáková 807, 513 01 Semily
 Ing. Jaroslava Tesařová, Dvorská 1420/6, 252 19 Rudná
 Rostislav Věřčák, Pod novým lesem 32/84, 162 00 Praha 6
 Libuše Žourková, Na Cihlářce 3062/8, 150 00 Praha 5
 Milan Žourek, Na Cihlářce 3062/8, 150 00 Praha 5
 Bc. Eva Knížetová, Anglická 2529, 272 01 Kladno
 Jiří Lášek, K Borku 295, 500 09 Hradec Králové
 Jan Trajbold, Na Padesátníku I 574, 161 00 Praha 6
 Mgr. Magda Kocurková, Malá Slavonická 310/1, 142 00 Praha 4
 Ing. Ludvika Nováčková, Renoirova 620/4, 152 00 Praha 5
 Alena Sýkorová, Na Padesátníku III č.ev.24, 161 00 Praha 6
 Zdeněk Sýkora, Na Padesátníku III č.ev.24, 161 00 Praha 6
 Ing. Tomáš Votruba, K lánu 497/4, 160 00 Praha 6
 Božena Štefková, Na Padesátníku I 576, 161 00 Praha 6
 Ladislav Štefek, Na Padesátníku I 576, 161 00 Praha 6
 Jan Vacek, Na Padesátníku I 579, 161 00 Praha 6
 Jiří Pácha, Na Padesátníku II 575, 161 00 Praha 6
 Jiří Jína, Na Poříčí 1063/33, 110 00 Praha 1
 Marie Jínová, Na Poříčí 1063/33, 110 00 Praha 1
 Karel Jína, Na Poříčí 1063/33, 110 00 Praha 1
 Bc. Ivana Kolátorová, Janovská 402, 109 00 Praha 10
 Bc. Vendula Papáčková, Dreyerova 627/5, 152 00 Praha 5
 Jiří Papáček, Dukelská 324/34, 289 24 Milovice
 František Šťáhlavský, Petra Rezka 1079/14, 140 00 Praha 4
 Mgr. Bc. Petr Šťáhlavský, Leopoldova 2040/30, 140 00 Praha 4
 Jana Vilimovská, Čiklova 629/9, 128 00 Praha 2
 JUDr. Jana Fojtová, Pražská 1948, 393 01 Pelhřimov
 Jakub Musil, K Padesátníku 72, 164 00 Praha 6
 Jiřina Nováková, adresa neznámá, v.b. k parcele 698/120, k.ú. Přední Kopanina
 Miroslav Vavřina, Na Hořici 177, 252 61 Dobrovíz
 Ing. Miroslav Tichý, Budislavova 206, 164 00 Praha 6
 Václav Tichý, K Tuchoměřicům 4, 164 00 Praha 6
 Bedřich Horák, Na Padesátníku IV 640/11, 161 00 Praha 6
 Věra Horáková, Na Padesátníku IV 640/11, 161 00 Praha 6
 HLAVNÍ MĚSTO PRAHA, Mariánské náměstí 2/2, 110 00 Praha 1
 Městská část Praha 6, Čs. armády 601/23, 160 00 Praha 6
 Městská část Praha-Přední Kopanina, Hokešovo náměstí 193, 164 00 Praha 6
 Městská část Praha-Nebošice, Nebošická 128, 164 00 Praha 6
 Letiště Praha, a.s., K letišti 1019/6, 161 00 Praha 6
 Správa Letiště Praha, s.p., K letišti 1019/6, 161 00 Praha 6
 FM PRODUCTIONS-PRAQUE s.r.o., Revoluční 1044/23, 110 00 Praha 1
 Airport Park s.r.o., Kaprova 42/14, 110 00 Praha 1
 Zoologická zahrada hl. m. Prahy, U trojského zámku 120/3, 171 00 Praha 7
 Státní pozemkový úřad, Husinecká 1024/11a, 130 00 Praha 3
 Jesenická Farma, s.r.o., Kopistská 224, 435 42 Litvínov
 EIDK 3 s.r.o., Starostrašnická 3241/53, 100 00 Praha 10
 UNIMAGNET s.r.o., Dvořeckého 628/8, 169 00 Praha 6
 NT REAL SERVIS s.r.o., Putimská Vysoká 2529, 397 01 Písek

GCCH a.s., Božkova 1616/4, 160 00 Praha 6
 Gard Invest a.s., Ke Golfu 1413/1, 155 00 Praha 5
 CETIN a.s., Českomoravská 2510/19, 190 00 Praha 9
 Pražská plynárenská Distribuce, a. s., U plynárny 500/44, 140 00 Praha 4
 PREdistribuce, a.s., Svornosti 3199/19a, 150 00 Praha 5
 Quantcom, a.s., Křižíkova 237/36a, Karlín, 186 00 Praha 8
 T-Mobile Czech Republic a.s., Tomíčková 2144/1, 148 00 Praha 4
 Vodafone Czech Republic a.s., náměstí Junkových 2808/2, 155 00 Praha 5
 Česká spořitelna, a. s., Olbrachtova 1929/62, Krč, 140 00 Praha 4
 Pražská vodohospodářská společnost a. s., Evropská 866/67, 160 00 Praha 6
 Pražské vodovody a kanalizace a. s., Ke Kablu 971/1, 102 00 Praha 10
 „1. Vodohospodářská společnost, s.r.o.“, Kladenská 132, 252 64 Velké Přílepy
 Technologie hlavního města Prahy, a.s., Dělnická 213/12, 170 00 Praha 7
 Ministerstvo vnitra ČR, U Nákladového nádraží 3265/10, 130 00 Praha 3
 Dopravní podnik hl. m. Prahy, akciová společnost, Sokolovská 42/217, 190 00 Praha 9
 Bezpečnostní informační služba, Nárožní 1111/2, 158 00 Praha 5
 Správa železnic, státní organizace, Dlážďená 1003/7, 110 01 Praha 1
 Alma insolence v.o.s., Zbraslavské náměstí 458, 158 00 Praha 5
 Obec Tuchoměřice, V Kněžívce 212, 252 67 Tuchoměřice

IV. účastníci řízení podle § 85 odst. 2 písm. b) stavebního zákona a § 27 odst. 2 správního řádu - osoby, jejichž vlastnické nebo jiné věcné právo k sousedním stavbám, anebo sousedním pozemkům nebo stavbám na nich může být územním rozhodnutím přímo dotčeno (podle § 87 odst. 3 stavebního zákona se tito účastníci v řízení doručovaných veřejnou vyhláškou identifikují označením pozemků a staveb evidovaných v katastru nemovitostí):

Vlastníci pozemků, vlastníci staveb na nich, či osoby, která mají jiná věcná práva k pozemkům parcelní čísla:

v k.ú. Ruzyně 1324/1, 1325/1, 1326/2, 1342/1, 1342/2, 1342/3, 1342/4, 1342/5, 1349/1, 1349/2, 1350/1, 1350/2, 1351, 1360, 1361/1, 1362, 1363, 1364, 1365, 1366, 1367, 1368, 1369, 1370, 1371, 1372/1, 1374/1, 1374/6, 1377/1, 1378/1, 1378/8, 1461/1, 1461/2, 2222/1, 2227/1, 2227/2, 2227/3, 2227/5, 2227/7, 2227/8, 2229/2, 2233/1, 2236, 2510/3, 2580/3, 2580/5, 2580/6, 2580/20, 2580/21, 2580/22, 2580/23, 2580/66, 2580/76, 2580/125, 2580/126, 2580/127, 2580/128, 2580/129, 2595, 2596/3, 2596/5, 2596/6, 2596/14, 2596/15, 2596/16, 2596/21, 2596/22, 2596/23, 2596/24, 2596/25, 2596/26, 2596/28, 2596/29, 2596/30, 2596/31, 2596/32, 2596/34, 2596/35, 2596/38, 2596/39, 2596/40, 2596/47, 2596/48, 2596/49, 2596/50, 2596/57, 2596/61, 2596/62, 2596/63, 2596/64, 2597/1, 2597/2, 2597/3, 2597/4, 2597/5, 2597/6, 2597/7, 2597/8, 2597/9, 2597/10, 2598, 2599/6, 2599/7, 2599/8, 2599/9, 2599/10, 2600/5, 2600/6, 2601/4, 2601/5, 2601/6, 2601/8, 2601/9, 2602/3, 2602/4, 2603, 2604/2, 2604/6, 2604/7, 2605/4, 2605/5, 2605/6, 2605/7, 2605/8, 2606/1, 2606/3, 2607, 2608, 2609, 2610/1, 2610/2, 2610/3, 2613/1, 2613/2, 2613/3, 2613/6, 2613/15, 2614/1, 2614/2, 2614/3, 2614/4, 2614/5, 2615/1, 2615/2, 2615/3, 2615/4, 2615/5, 2615/14, 2622/1, 2626/3, 2626/4, 2638/2, 2638/5, 2638/8, 2638/10, 2638/11, 2638/12, 2638/14, 2638/16, 2639/1, 2639/3, 2640/1, 2640/4, 2640/5, 2641, 2643/1, 2644, 2645, 2646/1, 2646/4, 2647/14, 2648/1, 2648/2, 2648/4, 2649, 2650, 2651/1, 2651/2, 2652, 2653, 2654, 2655, 2656, 2657, 2658, 2659, 2660, 2661, 2662/1,

2662/2, 2663/1, 2663/2, 2663/3, 2664, 2665, 2666, 2672, 2701/1, 2701/2, 2701/3, 2701/4, 2701/5, 2701/6, 2701/9, 2701/10, 2704, 2705/1, 2705/2, 2705/3, 2712/1, 2713, 2715, 2716/5, 2718/1, 2718/2, 2718/6, 2721/1, 2721/2, 2721/3, 2722, 2723, 2724/1, 2725/1, 2725/26, 2725/27, 2726, 2728, 2729/1, 2729/6, 2729/7, 2729/16, 2729/17, 2729/18, 2730/3, 2730/4, 2731, 2732, 2743/2, 2743/6, 2743/8, 2743/9, 2743/15, 2743/18, 2744, 2745/1, 2746, 2747, 2748, 2749, 2751/1, 2751/2, 2752, 2753/1, 2753/3, 2753/8, 2753/10, 2753/11, 2753/13, 2753/14, 2754/15, 2754/16, 2754/17, 2754/18, 2754/19, 2754/20, 2754/21, 2754/28, 2754/29, 2754/30, 2754/31, 2754/32, 2754/46, 2754/57, 2754/58, 2754/59, 2754/90, 2754/91, 2754/94, 2754/99, 2754/101, 2754/110, 2754/129, 2755/1, 2755/3, 2755/4, 2755/5, 2756/13, 2757/5, 2757/6, 2757/7, 2758/5, 2840/1, 2841/3, 2842/1, 2842/2, 2845/1, 2845/2, 2846, 2847, 2848, 2849, 2850, 2851, 2852, 2853, 2854, 2858/1, 2858/2, 2858/3, 2860/4, 2862, 2863, 2865/1, 2865/2, 2868, 2869, 2870, 2871/1, 2871/2, 2872, 2873, 2874/1, 2876/6, 2876/7, 2876/26, 2876/28, 2876/62, 2877, 2878/1, 2878/2, 2879, 2881, 2884/8, 2884/9, 2886/11, 2886/12, 2886/13, 2886/14, 2886/15, 2886/16, 2886/17, 2886/18, 2887/1, 2887/2, 2888/11, 2888/14, 2888/15, 2888/18, 2893/1, 2894/2, 2894/3, 2903, 2904/5, 2904/6, 2904/7, 2904/8, 2904/9, 2904/10, 2906/5, 2907, 2908/1, 2908/2, 2908/4, 2908/8, 2908/9, 2908/10, 2908/11, 2908/12, 2911, 2964/9, 2964/13, 2964/14, 2964/15, 2964/16, 2964/17, 2964/18, 2964/19, 2964/20, 2965/2, 2965/3, 2965/4, 2965/6, 2965/7, 2965/8, 2965/9, 2965/10, 2965/11, 2966/4, 2966/6, 2966/7, 2966/9, 2966/10, 2966/15, 2966/16, 2966/17, 2966/20, 2966/21, 2966/22, 2966/23, 2966/24, 2966/25, 2966/26, 2966/27, 2966/30, 2966/31, 2966/32, 2967/1, 2967/2, 2967/3, 2967/4, 2967/5, 2967/6, 2967/7, 2967/8, 2967/9, 2967/10, 2967/11, 2967/12, 2967/13, 2967/14, 2967/15, 2967/16, 2967/17, 2967/18, 2967/19, 2967/20, 2967/21, 2967/22, 2967/23, 2967/24, 2967/25, 2967/26, 2967/27, 2967/28, 2973/2, 2973/3, 2973/4, 2973/5, 2973/6, 2973/7, 2973/8, 2973/9, 2973/10, 2973/11, 2973/15, 2973/16, 2973/17, 2973/18, 2973/19, 2973/20, 2973/21 a 2973/22,

v k.ú. Přední Kopanina parc. č. 385/2, 385/5, 385/6, 385/7, 386, 387/1, 387/2, 387/4, 387/6, 388, 389, 390, 391, 392, 393, 394, 395, 396, 397, 398/2, 398/3, 399/1, 399/2, 399/3, 400, 401/1, 401/2, 402, 403, 404, 405, 406, 407, 408, 409/1, 409/3, 409/6, 412, 698/8, 698/30, 698/109, 698/110, 698/111, 698/115, 698/118, 704, 705/1, 705/2, 705/3, 705/4, 706, 707/3, 707/4, 707/5, 707/6, 707/9, 708, 709, 710, 715/1, 715/2, 715/3, 715/4, 715/6, 715/7, 716, 758, 759/2, 760/2, 798/3, 800, 815, 816, 817, 818, 823, 824, 895/4, 895/5 a 895/6,

v k.ú. Nebušice parc. č. 1003/5,

v k.ú. Liboc parc. č. 1196, 1198, 1207, 1211, 1221, 1337/2, 1347/2, 1348, 1349, 1350, 1350/1, 1351/2, 1351/3, 1352, 1353, 1354, 1355, 1356, 1357, 1358/1, 1358/2, 1359, 1360, 1361, 1362, 1363, 1364/1, 1364/2, 1365/1, 1365/2, 1366, 1367/1, 1367/2, 1367/4, 1368/1, 1368/2, 1369/1, 1369/2, 1369/3, 1370/2, 1373/1, 1373/2, 1374/1, 1374/2, 1374/3, 1374/4, 1374/5, 1374/6, 1375, 1376/2, 1379/1, 1379/2, 1380, 1381/1, 1381/2, 1382, 1383, 1384, 1385, 1386, 1389, 1392, 1393/1, 1393/2, 1394, 1395/1, 1395/2, 1396, 1400/2, 1400/4, 1401, 1412, 1413, 1414, 1415, 1416, 1417, 1419/1, 1419/2, 1419/3, 1419/4, 1419/6, 1420, 1421/1, 1421/2, 1421/3, 1424/1, 1424/2, 1425/1, 1425/2, 1426/1, 1426/2, 1426/3, 1427, 1428, 1429, 1430/1, 1430/2, 1431, 1432, 1441, 1445, 1446 a 1449.

V. účastníci řízení § 27 odst. 2) správního řádu ve spojení s ustanovením § 18 odst. 1 písm. h) zákona č. 131/2000 Sb., o hlavním městě Praze, ve znění pozdějších předpisů – osoby, o kterých to stanoví zvláštní zákon:

Městská část Praha 6, Československé armády 601/23, 160 00 Praha 6

Městská část Praha-Přední Kopanina, Hokešovo náměstí 193, 164 00 Praha 6

Městská část Praha-Nebošice, Nebošická 128, 164 00 Praha 6

neboť zákon č. 131/2000 Sb., o hlavním městě Praze, ve znění pozdějších předpisů, v § 18 odst. 1 písm. h) obsahuje oprávnění městské části vystupovat jako účastník územního řízení v těch řízeních, v nichž se vydává územní rozhodnutí podle zvláštního předpisu v území této městské části.

Dotčené orgány (doručení jednotlivě):

MHMP odbor pozemních komunikací a drah – silniční správní úřad (PKD – O4)

MHMP odbor ochrany prostředí (OCP)

MHMP odbor bezpečnosti (BEZ)

MHMP odbor územního rozvoje (UZR)

Úřad městské části Praha 6, odbor dopravy a životního prostředí, Čs. armády 601/23, 160 00 Praha 6, IDDS: bmzbv7c

Úřad městské části Praha 6, odbor výstavby, odd. veřejné infrastruktury a staveb, úsek vodního hospodářství, Čs. armády 601/23, 160 00 Praha 6, IDDS: bmzbv7c

Úřad městské části Praha 6, odbor správy majetku, Čs. armády 601/23, 160 00 Praha 6, IDDS: bmzbv7c

Úřad městské části Praha-Přední Kopanina, Hokešovo náměstí 193, 164 00 Praha 6, IDDS: bndaktz

Úřad městské části Praha-Nebošice, Nebošická 128, 164 00 Praha 6, IDDS: 27qb3d8

Hygienická stanice hl. m. Prahy, Rytířská 12, 110 01 Praha 1, IDDS: zpqai2i

Policie ČR, Krajské ředitelství Policie hl. m. Prahy, odbor služby dopravní policie, Kongresová 1666/2, 140 21 Praha 4, IDDS: rkiai5y

Ministerstvo dopravy ČR, nábr. Ludvíka Svobody 1222/12, 110 15 Praha 1, IDDS: n75aau3

Úřad pro civilní letectví, K letišti 1149/23, 160 08 Praha 6, IDDS: v8gaaz5

Ministerstvo vnitra ČR, Nad Štolou 936/3, 170 34 Praha 7, IDDS: 6bnaawp

Ministerstvo obrany ČR, Tychonova 1, 160 01 Praha 6, IDDS: hjyaavk

Ministerstvo životního prostředí, Vršovická 65, 100 10 Praha 10, IDDS: 9gsaax4